



עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)

נובמבר 2022



נובמבר בפארק; צמחיית החורף מתחילה לפלס דרכה

מה בעלון

עלון נובמבר עתיר תמונות וחוויות מטיול הקיבוץ לגליל המערבי. ויש בו גם ענייני קהילה שונים, הרבה תרבות כולל הצצה לחנוכה וחשיפה של אמנית.

קריאה נעימה.

מכאן שלוחה ברכה לנוריאל רוזנשטיין על שיחרורו משירות צבאי.

ועוד מכאן, להבדיל, שלוחה השתתפות בצערה של אפרת שוהם, עם פטירת אביה, ג'ו שוהם. החודש גם נפטרה סמדר סולאז' (קרונלנד), בת קיבוצנו, מקבוצת איילה – הקבוצה השלישית. יהי זכרם ברוך.

עלון מס. 11 בשנת 2022, מס. 2289 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אלה פרג-מורגן / אסנת דגני / גיתי צין
גלי אשכנזי / הילה דגני / זוהר הכהן / יפתח רונן / קובי מירום
קורינה מגס / רינה גלר / שולמית קקון
מברכים: דני קקון / חנה ודני מאירי / משפחות: אלבז (מיכאל וסיגל) / בז'רנו
(מתן ויהודית) / דותן / ויסמן / הכהן / קרונר (עמית)

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה
צילומים: בנימין וייזל / חברים / יוגב רותם / קורינה מגס / תרבות ניר דוד

הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר-נגלר
תודה מיוחדת ליהודית אייל, ארכיונאית הקיבוץ, על ההגהה

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

אלה פרג-מורגן – רכזת חוסן

לפני 10 חודשים קיבלתי טלפון: תוכלו לקבל משפחה מאוקראינה שמגיעה מחר?? מאותו רגע הכול קרה כמו קסם – מתנדבות ומתנדבים נרתמו ברגע לאירגון דירה, ניקיונות, רהיטים, בגדים, נהגים, משחקים וחומרי יצירה, אוכל מבושל באהבה, רצון לעזור ולסייע במה שרק אפשר. קיבלנו אלינו את **נטשה ומרק** היקרים שהודו מאוד על הכנסת האורחים ברגע קשה כל כך בחייהם. לפני שהגיעו הבנתי שנצטרך עזרה בתרגום. מי דובר השפה?? חיפוש מהיר, כאן אצלנו בכפר, העלה את **לינה איזמירלי** שמייד התייצבה למשימה. מאותו רגע היתה צמודה לנטשה ומרק. בכל שעה ולכל צורך לינה היתה שם לתרגם, להסביר, לתווך. אין די מילים לתאר את רמות הנדיבות והמסירות של לינה, של עידן ושל כל משפחתם עבור נטשה ומרק.

לינה ועידן איזמירלי – תודה ענקית לכם, ומכל הלב!!!

תודות נוספות לצוות גן ניצן ולילדים שקיבלו את מארק וקלטו אותו באהבה, לצוות בית שקד שאירח



כאשר זה היה אפשרי ולמנהלות החינוך אסתי וענת.

תודה למירי בקל ולכרמית על ההתגייסות ותודה לאנשי הנהלה שסייעו ותרמו בכל מה שהיה צריך.

ותודה אחרונה וגדולה לכל המתנדבות והמתנדבים שסייעו בכל דבר קטן וגדול, האירו פנים, אירחו ונתנו לנטשה ולמרק הרגשה של בית.

אמן, שנהיה תמיד בצד הנותן.

מימין: מרק

משמאל: שחר איזמירלי שמחזיק קופסא

עם ברכות מבית שקד

נטליה ומרק נפרדים מאיתנו

קהילת ניר דוד היקרה!

מארק ואני רוצים להביע את תודתנו והערכתנו העמוקים לכל תושבי ניר דוד!
היה לנו מזל ואושר גדולים להתמקם דווקא בקיבוץ המקסים הזה, בו שוררת אוירה כל כך לבבית,
חמה ומקבלת!

כל האנשים חיים כאן כמשפחה אחת גדולה, ואנחנו מרגישים ברי מזל שהתאפשר לנו להיות חלק
ממשפחה זו, אפילו לזמן קצר...

תודה מיוחדת היינו רוצים להביע למשפחותיהן של **אלה ולינה** אשר עזרו לנו מאד בפתרון בעיותינו
המיידיות ועשו הכל כדי שנשכח אפילו לרגע את זוועות המלחמה אצלנו באוקראינה.

חלק מליבנו תמיד יישאר בקיבוץ ניר דוד!

אנחנו מאד מקווים שניפגש שוב עם כולכם במקום המדהים הזה בזמן שלום!

באהבה וחיבוק גדולים, מאחלים לכולנו

שלום וטוב לב.

נטשה ומארק



תרגמה מאוקראינית: לינה איזמירלי

שאלות

בנוגע להפסקות חשמל בקיבוצנו

לאחרונה מתרחשות הפסקות חשמל בתדירות שלא הכרנו. בד"כ אלו הפסקות קצרות, של "פיקים", אחת אחרי השנייה. ההפסקות האלה פוגעות במכשירי חשמל ביתיים, לאינטרנט לוקח הרבה זמן לחזור והן גורמות לעוד נזקי משנה.

מדוע זה קורה? האם יש דרך להתריע עליהן? ואיך מתגוננים מנזקים?

חברים רבים בקהילה.

יפתח רונן רכז משק ותשתיות משיב:

אספקת החשמל לניר דוד מבוצעת על רשת החשמל של חברת החשמל באחריות "מחלק חשמל ניר דוד" המנוהל על ידנו, היא לכל החלוקה בשטחי הקיבוץ. הכניסה של החשמל לשטח החלוקה מתבצעת בשנאי הראשי של הקיבוץ ליד הצימרים. התקלות שאנחנו חווים, אינן קשורות לרשת הפנימית בניר דוד שלדעת כל אנשי המקצוע היא רשת טובה ומתוחזקת ברמה גבוהה, יחסית למרבית הקיבוצים. לאחרונה ביצענו עבודת תחזוקה שנתית לכל השנאים בשטח הקיבוץ והם נמצאו תקינים. נפילות המתח שאנחנו חווים קשורים לבעיות ברשת החשמל של חברת החשמל מחוץ לקיבוץ. אנו עומדים בקשר עם איש הקשר שלנו בחברת חשמל לברור התופעה – אבל אין לנו תשובות עדיין. לגבי הגנת מכשירים ביתיים מפני נפילות מתח, מכות ברק וכיו"ב, יש פתרון פשוט וזול ומומלץ מאוד. (מניסיוני האישי אחרי שבאירוע נפילת מתח אצלנו התקלקלו לי מייבש הכביסה ועוד מכשירים קטנים...): מתקינים בשקעים את הרכיב הנקרא: "מגן ברקים ונחשולי מתח – עם השגחה". יש אין ספור חברות שמציעות את המוצר בעלות של כמה עשרות שקלים, צרפתי תמונה לדוגמא.

בברכה, יפתח.



גיתי צין מדריך: חיטכון פנסיוני – מה שרצית לדעת ולא העזת לשאול

מה זה בכלל חיטכון פנסיוני?

חיטכון פנסיוני הוא שם כולל לחיטכון לפנסיה.

מה זו קרן פנסיה?

מוצר חיטכון לימי הפרישה לגמלאות ועבור פיצויים במקרים של נכות, או חלילה מוות (אובדן כושר עבודה).

מה זה "כסף לפנסיה"?

התשובה פשוטה: סכום שיעמוד לרשותנו וישמש למחייתנו מהיום שבו נפרוש מהעבודה ועד לכתנו לעולמנו. הסכום הזה צריך להספיק לא רק להוצאות שוטפות ורגילות (דיוור, מזון, ביגוד, ביטוח וכו'), אלא פעמים רבות גם להוצאות כבדות וקבועות כגון עובד סיעודי או הוצאות רפואיות. וגם עבור "החיים הטובים" שכולנו שואפים אליהם בפרישה: טיולים, לימודים, הרפתקאות, סיוע ופינוקים לילדים ולנכדים. את הסכום הזה עלינו לצבור במהלך השנים שבהם אנו עובדים, כ-30-40 שנים בממוצע.

כמה כסף אצטרך בפנסיה?

התשובה שונה מאדם לאדם. מומלץ לשאוף לסכום השווה להכנסה הנוכחית שלכם ולא פחות. מדוע? כי בניגוד לדעה הרווחת, ההוצאות שלנו לא קטנות בפנסיה.

מה הם מקורות ההכנסה העיקריים שיהיו לי אחרי הפרישה מהעבודה?

ישנם שלושה: קצבת זקנה מביטוח לאומי, קצבאות חודשיות המתקבלות מקופת הפנסיה לה הפרשנו במהלך שנות עבודתנו והון מנכסים במידה שצברנו או ירשנו (נדל"ן, מניות, פיקדון וכו'). רובנו מסתמכים על שני המקורות הראשונים בלבד.

מה מטרת הפנסיה?

הפנסיה נועדה להחליף את המשכורת שאדם קיבל עד לפרישתו מעבודה. לאחר פרישתו יקבל קצבה חודשית, כמו שבעבר קיבל משכורת חודשית.

מה המאפיינים המיוחדים של קרן פנסיה?

- **ערבות הדדית:** המצטרפים לקרן פנסיה נקראים "עמיתים" ומה שמחבר ביניהם הוא עיקרון הערבות הדדית. כל חוסך מפקיד כספים שנצברים בקופה כללית משותפת ולא בחשבון אישי. מנהלי קרן הפנסיה משקיעים את הכסף עבור העמיתים. לעמית יש חשבון שמגדיר את זכויותיו ואת הסכומים שהפקיד לקופה המשותפת.
- **תקנון:** התקנון הוא אחיד לכל העמיתים ומסדיר את היחסים בין קרן הפנסיה לעמיתים ואת התנהלות הקרן, כמו מיהו עמית, הזכויות, החובות, התנאים לקבלת קצבה או פיצוי מהביטוח. השימוש בתקנון במקום בחוזה הוא ייחודי לקרן פנסיה. תקנון בניגוד לחוזה ניתן לשנות ללא הסכמת העמית. כל שינוי בתקנון מחייב את אישור הממונה על רשות שוק ההון.
- **דמי ניהול:** העמית משלם לקרן הפנסיה דמי ניהול משני סוגים:
דמי ניהול על הפקדות חודשיות ודמי ניהול על סך החיסכון שנצבר.
- **מקדם המרה:** מקדם ההמרה קובע מה גובה הקצבה החודשית שאדם יקבל. הוא נקבע על פי תוחלת חיים ולוחות תמותה של האוכלוסייה והוא עשוי להשתנות לאורך תקופת החיסכון הפנסיוני וגם לאחר תחילת תשלום קצבת הפנסיה החודשית.

לדוגמא:

מבוטח שצבר בחיסכון הפנסיוני שלו 1,000,000 ש"ח, והובטח לו מקדם המרה של 200, יקבל בשארית חייו קצבה חודשית של 5,000 ש"ח, לפי החישוב: $1,000,000 / 200 = 5,000$.

כיצד נקבע הסכום לתשלום לקצבה חודשית?

בעת הפרישה נערך ע"י הקרן חישוב הקובע מה גובה הקצבה החודשית שתשולם בשנים הבאות. סכום הקצבה החודשית נקבע על ידי חלוקת סכום החיסכון במקדם המרה שאותו מחשבים ביום הפרישה לגמלאות. גובה מקדם ההמרה יכול להשתנות מעת לעת בהתאם לתוחלת החיים.

האם סכום הקצבה החודשי הוא קבוע?

לא בהכרח. הוא יכול להשתנות בהתאם למדד המחירים לצרכן וכן לפי המאזן המחושב בקרן הפנסיה, אחת לרבעון. לפי העודף או הגרעון בקרן נקבע האם הקצבה תגדל או תקטן עד למאזן הבא בו יערך החישוב מחדש.

שאלה: באיזו שנה נקבע לראשונה גיל פרישה וקבלת קצבת זקנה?

מי היה האדם שקבע זאת?

מה היה הגיל שנקבע?

פתרון במאמר הבא

התקיים בשישי-שבת 4-5.11 לגליל המערבי
התמונות של משתפי הטיול
כיתוב לתמונות: גלי אשכנזי





הנעורים יצאו בשישי בבוקר לפעילות במאגר של ראש הנקרה





תחילת הטיול: ירידה ממצפה ראש הנקרה לחוף





רחצה + הליכה מחוף בצת דרומה



ירידה ממצפה ראש הנקרה לנקרות



מערת מים בחוף בצת שנחשפת רק בזמן שפל



טיול ילדים - רחצה בחוף אכזיב דרומית לאנדרטה (שנמצאת בשיפוץ)



מנוחת נעורים בחניון חוף בצת



לינה בחניון של חוף אכזיב: מי בחושה ומי באוהל





ארוחת ערב יום שישי -
5 סירי פויקה מפנקים
מכל הסוגים



נובמבר 2022



מערת קשת

יום שבת - תחילת טיול נעורים ממערת קשת לכיוון בצת





שבת בבוקר - מסלול ארוך ממערת קשת
לנחל בצת בהובלת שגיא שדמי



סיום המסלול הארוך בנחל בצת



בדרך לנחל בצת



רינה גלר – רשמים מחורזים מטיוול קיבוץ

שק השינה מן הבוידם הוצא,
התרמיל חיש מהר התמלא
ומלאי מרץ צעדנו אל תחנת ההסעה.
יצאנו לדרך.
מראש הנקרה ירדנו בשיירה ארוכה, ארוכה,
לטיילת החוף היפיפיה.
באכזיב – מי באוהל ומי בחושה – התמקמנו עד מהרה,
עם קרני השמש האחרונות של השקיעה המרהיבה
וחיכינו רעבים ונרגשים לארוחה.
הנעורים, בניצוחם הנמרץ של **גלי אשכנזי**, **גיל טובין** ו**יפתח רצון**, אחרי פעילות ענפה,
נגשו אל המלאכה; קצצו, קילפו, חתכו וערכו את שולחן הסעודה.
בהינתן האות שעטנו אל תוך המסעדה,
שם גילינו שולחנות מלאים, עשויים באהבה גדולה.
את הערב קינח אורי בנאי בהופעה –
איזה ד.נ.א יש לזו המשפחה,
שכו-לם מופיעים בכזו הצלחה?
על כך ענה בסיפורים מרגשים ובשירה.
דממה על הכפר ירדה,
אף ציפור לא צייצה והילדים שקעו בשינה עמוקה.
ארוחת הבוקר, כצפוי, הייתה מאוד טעימה
ופתאום צצה לה הארה:
ראשוני הקיבוץ העבירו את הגנים בתורשה!

עולים לאוטובוסים לתחילת הנסיעה,
מחולקים על פי מסלולי ההליכה.
בפארק אדמית גילינו עד כמה הקבוצה הצטמקה,
עשרים ומשהו חבר'ה נשארנו לפליטה.
שגיא הוביל אותנו ביד רמה
ובאנדרטה לזכר חמישה מחללי מלחמת לבנון השנייה הסביר והנחה.
את סיפורו האישי שיתף ליד אנדרטת אמיר מי-טל מפקדו, ואנחנו קינחנו דמעה.
התגלצ'נו על בולדרים, סלעים ועלים נידפים בירידה התלולה,
אל נחל בצת המוקף בעלווה ירוקה.
שם, מתרחצים ומשתזפים, פגשנו את שאר הלהקה.
ארוחת צהריים לנו בשטח חיכתה
ונסענו הביתה בתחושה של שמחה:
התברכנו בקהילה ממש נפלאה!



מעומק ליבנו הפועם בתודה:

הילה דגני – המנצחת על התרבות במלוא עוזה, בלי להתעייף לדקה.
שגיא שדמי – ההוגה, המארגן, המוביל, המרגש והמבצע את טיולי החבורה העליזה.
אייל עדי, אורון ואלון רבטל, אלון כהן, אשר אינדיך, גדי, עידן וברונו באום, עידו גופר,
עשהאל ויינר ושחר גורן – על הלוגיסטיקה, האוכל הטעים, האהבה, הארגון המופלא
והאווירה הטובה.

בהכרת סיפוק עמוקה,

הקשישים הצעירים, שורדי המסלולים הארוכים, שנהנו מהחברותא המקסימה:
אפרים, חנה וממי ארזי, אמירה צ'סלר ורינה גלר.



הילה דגני – אירועי תרבות חודש נובמבר והצצה לחנוכה

אירועי שנת ה-85 ממשיכים ללוות אותנו לאורך כל השנה. והפעם **טיול קיבוץ**:

מה שהתחיל כחלום של צוות 85 יצא לפועל באמצעות צוות טיול ט"ו בשבט המורחב בראשות **שגיא שדמי**. יצאנו לטיול בארבעה אוטובוסים עם מסלולים מותאמים לפי רמת קושי, המשכנו ללינה בחוף אכזיב ולארוחה כיד המלך, קינחנו בהופעה מקסימה של אורי בנאי, וקמנו בבוקר הבא לעוד ארוחה מפנקת ויציאה למסלול נוסף. האירוע היה קצת יותר מ-24 שעות וייזכר לטובה לעוד שנים רבות. 180 איש אישה וטף, קבוצת נעורים, צוותי לוגיסטיקה, מזון, רפואה והדרכות יצאו איתנו. וכולם כולם משלנו.

פה המקום לומר תודה לאנשים שגרמו לכל זה להיות:

מדריכים: **אייל עדי / עידו גופר / מנחם ארזי / יפתח רצון / גיל טובין / גלי אשכנזי / הילה**

דגני

לוגיסטיקה: **אלון רבטל / אורון רבטל / שחר גורן / גדי באום / עשאל ויינר / אשר אינדיך**

חפ"ק אלון כהן

חובשים: **יובל כהן / גבי**

ומעל כולנו ניצח שגיא שדמי ברצינות, אחריות וראיית התמונה כולה עד לפרט האחרון. תודה בשנית לשגיא. מקווה מאוד שזו היא רק ההתחלה ובשנה הבאה יצאו לטיול 8 אוטובוסים.

גינה קהילתית: בשבת, במזג אוויר מושלם, נפגשנו עם **יונתן ביכובסקי ואלון רבטל** מצוות הגד"ש, להקים לעצמנו את הגינה הקהילתית שלנו. כל שנה הם יוזמים ומרימים גינה מפנקת ומעודכנת בכל החידושים (שמעתם שקיים ירק בשם כרוב סיני? וארוגולה?)

תודה רבה לצוות הגד"ש המסור, ולכם, שהגעתם ושתלתם. אבל, הכי חשוב! אל תשכחו לחזור ולעשב...

NIRDA-LIVE בחמישי האחרון, צוות ההופעות מכה בשנית במועדון הח"ץ. והפעם
ה- **RUSTIES** להקה מהעמק הקרוב במחווה לניל יאנג. יוצרת מקומית משלנו – **מורן נתיב**, פתחה
את הערב ברוק נשי עם נגיעות סול וגרוב. לקינוח, לאחר ההופעה, המשכנו **בג'אם מקומי**.

ומבט על אירועי חנוכה בחודש הבא

חג הקיבוץ וחנוכה:

נפתח את אירועי חג הקיבוץ בשבת בבוקר ה- 17.12 בחדר האוכל בשעה 10.00, **בקונצרט
מנדולינות עם גל תמיר** שמגיע לביקור מולדת במיוחד לכבוד החג. מוזמנים כל החברים והתושבים.
ביום ג', 20.12, נר שני של חנוכה, תתקיים במדגרה **תחרות עוגות יום הולדת לקיבוץ**. כל משתתף
מוזמן להכין עוגה על פי ארבעה פרמטרים, אותם ינקדו:

1. טעם
2. נראות
3. מקוריות
4. ביצוע

מוזמנים להביא את העוגות ב- 18.30 וב- 19.00 לאחר התצוגה תתחיל **התחרות**. נציגות מחברות
המדגרה יהיו שופטות. לאחר טעימת העוגות על ידי השופטות, מוזמנים כל החברים לקפה, עוגה
ושיר לכבוד תקומת תל עמל. אז השחיזו את המיקסרים ושייפו את השוקולד...

פרס ראשון לתחרות: תלוש קניה לחומרי אפייה על סה"כ 200 ש"ח למולטי סטוק בית שאן.

פסיפס קהילתי:

ב- 22-24.12 יתקיים בחדר האוכל אירוע **פסיפס קהילתי**. לכבוד חג הקיבוץ ניצור ביחד פסיפס
שיעטר את קיר חדר האוכל הדרומי. כל משפחה (בית אב) תקבל מסגרת אותה תקשט על פי ראות
עיניה באבני מוזאיקה. מטרת הפסיפס ליצור תמונה קהילתית. הקיבוץ והקהילה שלנו הינם תְּצַרְף
סך האנשים החיים בו, כפי שאבני הפסיפס יוצרות תמונה שלמה. אנו זקוקים לכל אחת ואחד מכם,
בכדי שיחד נרכיב וניצור תמונה שלמה ומרהיבה של קהילתנו.

כל משפחה מוזמנת לשעתיים של יצירה. במקום תינתן הדרכה ועזרה לפי הצורך. ההרשמה תצא דרך הטופס במקומי או בוואטסאפ התרבות. מי שזקוק לעזרה בהרשמה אנא פנו להילה בהודעת וואטסאפ.

נשמח לעזרה מאומני הקיבוץ באירוע עצמו – אתם תוכלו ללוות את המשפחות, להיות להם לעזר ולתת עצות עיצוביות. מוזמנים לפנות להילה או שמרית.

מצפים לראותכם! צוות שנת ה-85.

ביום א', 25.12 בחדר האוכל – נקיים ערב משולב לכבוד חג הקיבוץ

בתוכנית:

מרוץ הלפיד

תהלכת למפיונים

הדלקת נרות במועדון המדגרה יחד עם בית הבריאות

ארוחת ערב חלוצית

מסכת חג

עוד פרטים בהמשך, שמרו את התאריך!

וזה הכל עד לעלון הבא, הילה

אסנת דגני במפגש עם קורינה מגס – אמנית החודש

שלום לקורינה, בבקשה ספרי בקצרה פרטים עלייך.

אני קורינה ינסן, נולדתי בהולנד, נשואה ליובל מגס, בת 43, ואני כבר בקיבוץ כ-14 שנה. חזרנו הנה כשהייתי בהריון עם דניאל, בני הבכור. בפעם ראשונה הגעתי לקיבוץ בשנת 1999 כמתנדבת ואז בהיותי בת 19-20 הכרתי את יובל. מאז שמרנו על קשר ואחרי כמה שנים נישאנו. חיינו תקופה באמסטרדם, אח"כ בתל-אביב ולבסוף חזרנו לקיבוץ כשהייתי בת 30. באתי כמתנדבת לפרויקט קיץ וזה הפך לפרויקט לחיים. לא "עשיתי עלייה" כי אני לא יהודייה, אבל עברתי לגור בארץ, והייתי צריכה ללמוד עברית, להתאקלם ולעבוד פה. אפשר להגיד שבשנים הראשונות חייתי בתחושת הישרדות. עם זה, היו גם תקופות טובות יותר. התאפשר לי לבדוק אופציות רבות, בהשוואה להולנד, ששם התרבות מאוד מרובעת וסגורה לעומת התרבות החופשית יותר בישראל. אבל היה לא פשוט בכלל, כי בתוך הקליטה וההסתגלות גם הקמנו משפחה ובנינו בית.

איך התחיל והתפתח המפגש שלך עם אמנות?

מילדות התעניינתי באמנות ותמיד ציירתי, חופשי מהדמיון, וגם מאוד אהבתי לשרטט ולהעתיק פרטים מהמציאות – עצים, נעלים, חפצים מהיומיום וכד'. השתתפתי בחוגי אמנות כילדה וכנערה. זה היה תמיד חלק מהחיים שלי. כשהייתי בת 15 נרשמתי לתוכנית של שנת לימודים בחו"ל, זה היה מאוד מקובל אז. אני בחרתי לחיות בהונגריה, שם הגעתי למשפחה נחמדה מאוד בכפר ליד בודפשט. הם קלטו את האנרגיות שלי ובחרו לי בית ספר שישב בתוך כפר אמנים "Szentendre", שאמנות היא ב-DNA שלו. ההחלטה הזו שלהם שינתה לי את החיים. במהלך כל אותה שנה נחשפתי באינטנסיביות לאמנים ולאמנות. זאת היתה תקופה מאושרת ומלאה יצירה. בתחילת שנות ה-90, טרום הטלפון הסלולרי והאינטרנט, התקשורת היתה באמצעות מכתבים. הונגריה היתה קצת מנותקת מאירופה, גם כמעט לא דיברו שם אנגלית. לכן, הייתי עטופה בתרבות המקומית (עם ההורים שלי דיברתי פעם בחודש בטלפון) ולא היתה ברירה אלא ללמוד לדבר הונגרית. כל זה היה חוויה מעצימה בשבילי.

כשחזרתי הביתה בתום השנה חטפתי מקלחת קרה. הייתי צריכה לחזור לבית הספר הדרשני והסטנדרטי בהולנד, ישר לבחינות הבגרות. נוסף לכך לא היה לי עם מי לחלוק את החוויה שעברתי בהונגריה, מבחינת האמנות, השפה והתרבות. הרגשתי לבד נורא אבל התמודדתי, עשיתי את הבגרות, ואז למדתי באוניברסיטה אמנות ושפה הונגרית, כי היה בי הצורך לחזור אל החוויה שעברתי בהונגריה. בסופו של דבר סיימתי מאסטר בניהול אמנות והמשכתי ללמוד אמנות בערבים, גם עבדתי זמן מה במוזיאון לאמנות באמסטרדם. באותה תקופה כבר הכרתי את יובל והתחלנו לבנות את החיים יחד, קודם בהולנד ואח"כ בישראל. ניצלתי את הפוטנציאל שלי בשפות והיכרות עם תרבויות נוספות כדי להתפרנס, מצאתי עבודה בשיווק עם אוריינטציה לאירופה, שבה היכולות הלשוניות שלי באות לידי ביטוי. עד היום זאת העבודה שלי.

לפני כארבע שנים, הגעתי לשלב שמאוד התגעגעתי להונגריה, שבה לא הייתי המון שנים. רציתי לבקר במוזיאונים ולטייל בנופים אותם הכרתי כנערה ולפגוש את האנשים מאז. נסעתי לבד. חזרתי בתחושת מועקה קשה שהחמצתי המון במהלך התקופה הזאת בה לא ביטאתי את עצמי באמנות. איך הגעתי למצב של התעלמות מהחלק הזה בי שהיה לי כל-כך חשוב? נראה לי שעברתי משבר סביב גיל ה-40. ואז זה פרץ ממני, ופשוט התחלתי לצייר בכל הכוח, בהתחלה בממ"ד בבית, אבל מהר מאוד הבנתי שאני זקוקה לפינה שתהיה רק שלי. כך הגעתי לסטודיו שלי (בחדרי הכיתות של האולפן לשעבר), ולא הצטערתי לרגע, כי זה ה"מקום המקודש" שלי. כשאני פה לא תמיד אני יוצרת, לעיתים, פשוט יושבת, מהרהרת, מסדרת את הראש, שומעת מוזיקה, אני בתוך העולם הפנימי שלי.



האמנות שלי שהיא אבסטרקטית ברובה, היא לא השתקפות (Reflection) של המציאות, אלא הקרנה (Projection) שלה, מה שעובר עלי, כמו מדיטציה שעברתי, או דברים מהסביבה שמשפיעים עלי. בזמן מגפת הקורונה לפני כשנתיים עברתי תקופה מאוד קשה נפשית ופיזית. הייתי מאוד חולה, ולכך נוספו תחושות של סגירות, כי לא יכולתי לנסוע, לטוס ולהסתובב. כל התוכניות שלי נחתכו לפתע, והגעתי למצבים קשים מאוד למשך חודשים ארוכים. אז גיליתי בעצמי כוח נפשי לצאת מהמצב הזה בעזרת האמנות. יצרתי עבודות שביטאו את השאיפה לזרימה ולהמשכיות, רק לא להפסיק ליצור ולא לאבד תקווה. הייתי כל כך חלשה שהתקדמתי לאט, לאט, כל פעם טיפה, עד שהתחזקתי. זאת הדרך שמצאתי להתמודד עם קשיים ומכשולים בחיים. האמנות מבחינתי היא כלי לריפוי נפשי ופיזי.



אפרופו השפעת הסביבה, איך הנוף והמקום משפיעים על האמנות שלך?

תקופה ארוכה עבדתי על נושא המים. זאת גם היתה התקופה הסוערת סביב אירועי האסי, שמאוד נגעו בי. עסקתי המון בנושא של זרימת מים ומה זה אומר שיש מקור מים בתוך יישוב. איך הוא נותן חיים, זרימה, המשכיות... והמון עומק. איך הוא מחבר אותנו, יוצר לב לקהילה, וחיבור בין עבר לעתיד. הנחל משתנה וזז כל הזמן, אבל גם קבוע ונצחי. אני מאוד מתחברת לזרימה של המים, אם יש מכשול או סכר הם יתחתרו ויחפרו את השביל העוקף. הם ימשיכו לזרום בדרך שלהם אבל מבלי להילחם. כשאני מרגישה חסמים פנימיים או חיצוניים, אני עושה מדיטציה ומנסה לחוש כמו זרימת המים. אני גם אוהבת לצלם, אז בתקופה ההיא צילמתי את האסי כל יום בשעות שונות, בעיקר בערב ובלילה. הצילום והציור לא משפיעים אחד על אחד, אבל יש הקרנה והיזון חוזר בין הצילום לציור.



איזה סוג אמנות ואילו אמנים משפיעים על האמנות שלך?

בזמנו, כשהייתי בהונגריה ואולי גם אחרי, ציירתי יותר פיגורטיבי. היום הסגנון שלי מאוד אבסטרקטי וגיאומטרי, סגנון שלא קיים כמעט בארץ, זהו סגנון שמחפש את הגרעין של הצורה. אבל גם זה משתנה אצלי. אמנים הונגריים שונים מאוד השפיעו עלי: Moholy Nagy Janos Aknay, Imre Bak ועוד אחרים. מהאמנות ההולנדית: Van Doesburg and Mondriaan, וכן, באופן רוחני גם הציירת השוודית: Hilma af Klint. אלו אמנים שמחפשים את מקור הצורה ולכן מאוד מעניינים ומושכים אותי.

היית רוצה להפוך את האמנות למקצוע?

תקופה מסויימת ניסיתי לבנות עסק של אמנות. עשיתי הדפסים מהציורים שלי ומכרתי. זאת טכנולוגיה יקרה שסורקת מאוד מדויק, ממש אחד על אחד מהציור. אבל אני לא מתאמצת למכור את הציורים המקוריים כי עדיין קשה לי להיפרד מהם. בגדול יש קושי רב להצליח בעולם האמנות המודרני, כי חייבים להשקיע מראש המון אנרגיה ומשאבים כדי לדחוף את החשיפה שלך. סה"כ התחלתי לצייר ברצינות לפני 4 שנים. יש לי אתר למכירה, אבל גם פה יש צורך בשיווק אגרסיבי. אני עוד לא שם, אבל בודקת את עצמי כל הזמן אם זה מתאים ונכון לי. אני חושבת שאם הייתי הולכת על זה בכל הכוח הייתי מצליחה, אבל עדיין לא התגייסתי לכך.



תודה לקורונה על השיחה המרתקת ועל גילוי הלב.
מאחלת לך הצלחה, יצירתיות והגשמה עצמית.

שיחה עם שולמית קקון וזוהר הכהן – חגגו החודש 60

זימנתי את שולמית וזוהר למפגש פסגה, לאור הנתון הלא שגרתי: שניהם נולדו באותו יום, ב-24.11.1962 בהפרש של 6 שעות! (וזוהר מוסיף: ועוד בקבוצה של 6 ילדים).

קיווייתי לדלות סיפור פיקנטי, איך קיבלו בקיבוץ לידה כפולה ביום אחד, מה סיפרו להם, נולדה איתם איזו מיתולוגיה?

התשובות דיי דלות: הם לא זוכרים שסיפרו על איזו דרמה מיוחדת. מה שכן, לקח זמן עד שהוברר בקיבוץ שנולדו שני תינוקות.

שולמית: זוהר נולד 6 שעות לפני. הימים – טרום תקשורת מפותחת והיה בלבול מסויים בקיבוץ: לא ידעו מי נסעה ללדת קודם, לקח זמן עד שהתבררה התמונה.

המשמעות של ה-6 שעות האלה הייתה חשובה, כי זוהר נחשב מבוגר ממני ומקדים אותי בכל חישובי הוותק שעשו בקיבוץ השיתופי. למשל, הוא עבר לבית קבע לפני.

זוהר ושולמית שייכים לקבוצת "הדסים", קבוצה קטנה, שהתאחדה בהמשך עם קבוצה צעירה יותר, ויחד הפכו לקבוצת "שלהבת". שאלתי אותם אם חגגו להם בבית הילדים יום הולדת משותפת.

לקח קצת זמן להיזכר, אבל בסוף עלתה התמונה של ימי הולדת משותפים בכיתה, נגיד לילדי החודש.

זוהר: היו עושים בכיתה מעגל ישיבה גדול וההורים היו מצטרפים. זה היה בבית "נשרים" (או בית "אלומה" לוותיקים יותר).

אני שואלת על המושג "בן קבוצה". הוא עוד תופס לגביכם?

שולמית: אין ביננו קשרים של יום יום, אבל בעיני יש משמעות למושג הזה. זוהר ואני היחידים מקבוצת "הדסים" שחיינו כאן כל השנים. היו כאלו שעזבו וחזרו (לילך מלוויל ודני אשכנזי). אנחנו כמעט הכי צעירים בקבוצה. הקשרים בין בני הקבוצה אינם הדוקים, אבל אם נפגשים עם בן קבוצה יש חום במפגש.

זוהר: אני חושב שבן קבוצה זה משהו כמו אח.

אני יודעת שהאימהות שלכם היו חברות טובות.

שולמית: זה התחיל מהסבתות. שתי המשפחות היו שכנות ואימא שלי (אילנה שרייבר) הייתה נמצאת הרבה בבית של רותי (אז רותי פרנקל). סבתא שלי (סלה אלטמן) ומנקה פרנקל היו חברות טובות, הן הגיעו יחד עם הקבוצה מגליציה. סבתא הייתה הרבה שנים לבד, והייתה בלימודים, אז אילנה הייתה בת בית אצל משפחת פרנקל. **זוהר:** אימא שלי הייתה בקבוצה הראשונה, ועברה להיות הבוגרת בקבוצה השנייה, "זמיר", הקבוצה של אילנה. שתיהן היו פעילות בתחומים קרובים. היו מזכירות קיבוץ, עבדו בחינוך. **שולמית:** בטח הלידה שלנו קירבה אותן עוד יותר. שנינו שוכנו בבית תינוקות ביחד ב"חדר הקטן". זה היה חדר נפרד בבית התינוקות (היום מועדון הנעורים), שבו שוכנו התינוקות הכי רכים. הן היו באות להניק ולבלות איתנו (בימים ההם בששת השבועות הראשונים אסור היה להוציא את התינוק מבית התינוקות, אז לאימהות שלנו היו הרבה שעות משותפות). **זוהר:** הן היו מדברות המון, נגיד במפגשים בבית הילדים, אבל זה היה מעל הראש שלנו. אני זוכר כשאיילנה נהרגה (בפיגוע בשנת '94), אימא שלי הייתה ממוטטת. הרבה זמן הייתה בדאון נוראי.

איזו עוגה הכינו לכבודכם ביום ההולדת?

זוהר: תמר הכינה ליום ההולדת שתי עוגות. אחת לכולם, "עוקץ הדבורה", אכלתן עכשיו את שתי הפרוסות האחרונות. ולי הכינה עוגה קטוגנית (בלי סוכר ובלי קמח), שנטרפה על ידי כולם. זו עוגת טרמיסו (על בסיס עוגיות עשויות מקמח שקדים). **שולמית:** אצלנו מי שעושה את העוגות זו עופרי. היא אופה בחסד. אני אוהבת מאוד עוגות לימון אז היא אפתה לי פאי לימון ופטיסייר.

עוד כמה פכים קטנים שהם חולקים:

שניהם משתדלים לברך אחד את השנייה ביום ההולדת, מרימים טלפון. שניהם הפכו להיות הורים סביב גיל 25, הילדים הבכורים שלהם (שקד ועמית) גדלו באותה קבוצת גיל. זוהר הפך סבא לפני שולמית.

אני שואלת על דבר שהם מתגעגעים אליו בקיבוץ הישן.

זוהר: אני מתגעגע ללינה המשותפת, להווי בחברת ילדים, למשק – כל אלו היו עולם ומלואו. אני מתגעגע לחברותא, למשחקים על הדשא, לוועדות הפעילות, לארוחות הערב בחדר האוכל. גם תמר וגם אני מאוד רצינו שהילדים שלנו יחוו את העולם הזה. אפילו היינו בעד הלינה המשותפת, אבל היא נגמרה כשתמר הייתה בהיריון...

שולמית: אני מתגעגעת לחברותא שהייתה, אבל אני לא בטוחה שהיא הייתה דווקא קשורה בקיבוץ הישן. דבר נוסף שאני מעריכה מאוד בקיבוץ הישן: בכל השלבים של חיינו היינו משולבים בעבודה. חזרנו מהצבא וחיכו לנו עבודה ומגורים. זה היה ברור שיהיה לאן ולמה לחזור. היום לצעירים אין את הוודאות הזו. לא תמיד יש להם איפה לעבוד. כל הנושא של כניסה לעולם העבודה הוא לא פשוט. היום גם לנערים יש בעיה להשתלב במקומות עבודה. הביטחון התעסוקתי שהקיבוץ נתן – לא קיים היום.

זוהר: יש הרבה צעירים שחוזרים מהצבא ולא מוצאים את עצמם כאן.

ממה אתם נהנים במיוחד בקיבוץ המתחדש?

שניהם כמעט פה אחד מציינים את החופש להחליט ולא להיות תלויים בוועדה או תקנונים. לא צריך לבקש רשות מאף אחד, אפשר ללמוד ולהתפתח, כל אחד בדרכו ועל פי נטיותיו.

ולסיום; מה אתם מאחלים לעצמכם לעשור הקרוב?

זוהר: כמובן בריאות טובה, שכל אחד יפרח ויצמח בתחומו. אני מלא תכניות ורעיונות, אין לי שום כוונה להפסיק. הקמתי ברכה טיפולית, ואני שואף להתרחב ולגדול.

שולמית: בריאות טובה לי ולכל המשפחה, הרבה עניין, וכוחות. אני עובדת הרבה שנים במעגן מיכאל ובגיל פרישה מן הסתם אסיים שם. אחר כך אצטרך למצוא את הדבר הבא. לא עבודה חדשה, אלא את הדבר הבא שארצה לעשותו. זה בהחלט מעסיק אותי.

מאחלת לשניכם מזל טוב וחיים טובים. כמה כיף היה להתרועע!!

תודה ששיתפתם.

סמדר יחיאלי



מזל טוב לבנות ובני חודש נובמבר

בת 70

דורית דותן בת 70

אימא סבתא דורית אהובה

רצינו לאחל לך המון מזל טוב לעשור השביעי

שתמשיכי לשמור על רוח הנעורים

לרקוד, לצחוק וליהנות מהחיים

לבלות עם המשפחה והחברות

הבנים וכל הנכדים והנכדות.

אוהבים אותך מאוד,

מכל המשפחה



בת 60

שולמית קקון בת 60

שולמית אהובה,

כמעט ארבעה עשורים יחד וזה מרגיש מעט.

מאחל לך להמשיך וליהנות מהילדים והנכדות,

וכמובן לטייל כמה שיותר בארץ ובעולם.

דני



בן 60

זוהר הכהן בן 60

זהר שלנו

צעד אחר צעד, ובלי להרגיש

הגעת לגיל 60! (קשיש...)

זמן מצוין להסתכל בסיפוק על כל מה שיש,

על שהגשמת ועשית – בגאווה בלי להתבייש:

ילדים לתפארת, נכדים בלי עין הרע

משפחה שעוטפת בהמון אהבה.

בעשר אצבעות הקמת עסק לתפארת:

בריכה טיפולית, הידרותרפיה, עיסוי

למגע הזהב המרפא שלך – כל גוף הופך שבוי.

מתפתח ללא הרף, מתמקצע מיום ליום

במילים הכי פשוטות – מגשים חלום!

גאים בכך על הדרך והעשייה המרשימה,

ומאחלים לך להמשיך עם התנופה העצומה

ללמוד, להתפתח, לרפא ולטפל,

בריכה טיפולית משגשגת לנהל

לאכול טוב (את מה שמותר)

ולשתות בהנאה (את מה שאוהב),

רגעים רבים של אושר עם המשפחה והנכדים

ובריאות טובה שתעזור לכל זה לקרות!

אוהבים תמיד,

משפחות הכהן בקיבוץ ובקליפורניה, שחם ופירדמן



בת 40

יעל קרונר בת 40

ליעלוש שלנו

מזל טוב

אוהבים אותך בלי סוף.

שתישארי בדיוק כפי שאת:

יפה וצעירה

ואימא מגניבה ומצחיקה.

מאיתנו: עמית, מיקה ואביתר



בן 30

הושיק אלבז בן 30

הושיק היקר שלנו

מזל טוב ליום הולדת 30, שתמיד תהיה מאושר ושמח, תשמור על החיוך הכובש והקסם האישי שאתה מפיץ בכל מקום...

מאחלים לך שתרקוד את החיים ותהנה כמה שאפשר! שתגשים חלומות ותפרוץ גבולות! שתשמור על מי שאתה, ותמשיך להיות בדיוק איך שאתה – בן אהוב, אח קשוב וחבר מדהים.

אוהבים הכי בעולם, המשפחה



בני 10



זיו בז'רנו בן 10

זיו היקר שלנו

כשמך כן אתה,

קרן שמש מנצנצת!

לא להאמין שחלפו 10 שנים??

מאותו הרגע הכל כך מדהים!!

יצאת קטן, זעיר ממש,

קצת מהרת לצאת, כנראה קצת נרגש...

אך הפלא ופלא, למרות החששות של הורים טריים

גדלת והתפתחת והתחלת לטרוף את החיים!

ילד נבון, סקרן וטוב לב

בן, חבר ואח כל כך אוהב!

כל יום אנחנו יותר גאים ולא מאמינים

מאחלים ילד כזה לכל ההורים!

יום הולדת שמח, ילד אהוב וזורח,

אנחנו אוהבים אותך מפה עד לירח!!!

אימא, אבא ונור

אורי ויסמן בן 10

אורי אהוב ויקר,

מגור קטן הפכת לגור גדול ובוגר.

לפני 10 שנים יצאת אלינו והבאת אור גדול והרבה שמחה לחיינו.

אתה ילד מוכשר, חכם, חבר טוב, מלא בחוש הומור, רציני ואחראי.

אנחנו מאחלים לך שתמשיך להקשיב ללב שלך אך לפעול גם עם הראש.

שתמיד תהיה קשוב ורגיש עם עצמך, אך גם ביחס לסובב אותך.

שתהיה בריא. כי מה הכל שווה ללא בריאות!?

אוהבים אותך עד אין סוף, במיליוני מיליונים של אהבה.

אבא ואימא



ברכות ואיחולים

הישגים לעירית מאירי בספישל אולימפיק

לעירית בתנו האהובה: שמחים איתך בהישגים הנפלאים בתחרויות ספישל אולימפיק: מדליית זהב בריצה ל-100 מטר ומדליית זהב ברכיבת אופניים. אלה שני ענפי ספורט בהם את מתאמנת שנים רבות והנה זכית לקטוף הישג נפלא, מתנה לשעות הרבות בהן את משקיעה מאמצים רבים. יש לציין שהיום השני לתחרויות היה יום גשום מאוד בגליל העליון, עם ברד, אבל בספורט מזג אויר גשום לא דוחה אירוע! אוהבים, גאים ומאחלים הרבה הצלחה בהמשך, אימא ואבא.





בחודש שעבר נישאו ירון כרמי ונטשה, על חוף הכנרת.
מזל טוב לזוג הצעיר, לשרה ויהודה ולכל המשפחה!



מזל טוב לסבים הגאים, עליזה וגלעד זוהר, להורים גל ואלכס
ווילנסקי, בהולדת בתם השלישית!
נולדה ב- 22.10.22 ושמה בישראל רונה

ובאותו היום, ב- 26.10.22 נולדו שני נכדים לסבים
גאים הגרים באותה השכונה

מזל טוב ליפה ואמוץ יכין, להורים
שושי וחן, בהולדת דניאל, בתם הבכורה!



מזל טוב לתמר ושאול צור, להורים מורן וליאור
לוק, בהולדת בנם, אחרי שתי בנות,
ושמו בישראל אדם



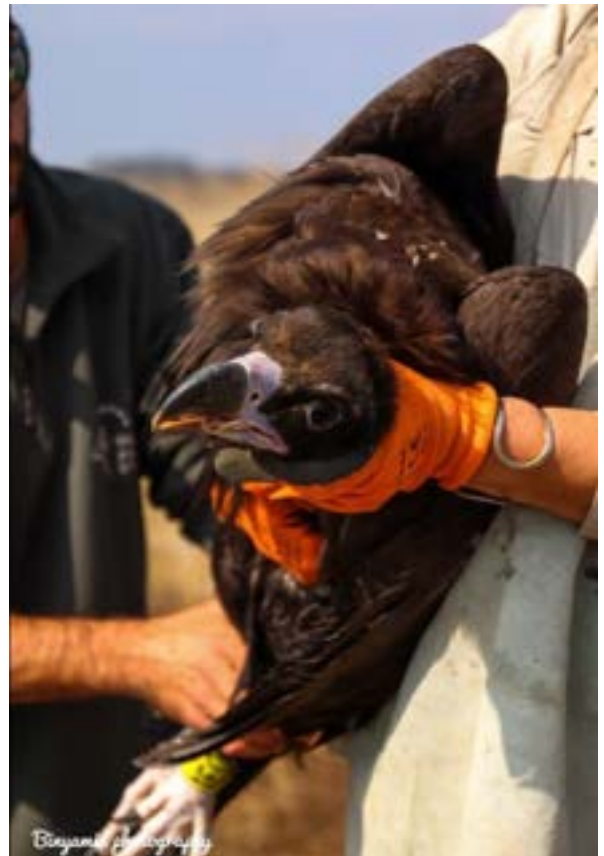
קובי מרום – על ביקור מפתיע ומרגש של עזנייה שחורה



ב-18 או ב-19 באוקטובר השנה, לא הרחק ממחסום הבקעה, הבחין יוגב רותם מגד"ש טירת צבי בעוף גדל מידות עומד בשדה. הוא הספיק לצלמו, ולמרות האיכות הלא מדהימה, קבעו יודעי דבר בצפרות כי זהו פרט נדיר של עזנייה שחורה.

העזנייה הוא עוף ממשפחת אוכלי הנבלות (אינו צד), חורף נדיר בארצנו (כל שנה נצפים בארץ פרט או שניים). מגיע מאזורים הרריים בתורכיה או באיראן. לפני יותר מ-100 שנים עוד קינן במצוקי הארבל ומאז האוכלוסייה המקומית נכחדה (כפי שגם הפרס נכחד בארצנו). זהו עוף גדול וחזק. מוטת הכנפיים שלו יכולה להגיע ל-2.5 מטר! קרוב משפחה שלו, עזניית הנגב, גם הוא נדד מכאן לערב הסעודית בגלל נוכחות רבה של הצבא בנגב.

לפגוש עוף כזה אצלנו הוא זכות מיוחדת! והנה, בתחילת נובמבר נלכדה עזנייה שחורה (על פי הערכה זהו אותו פרט) בתחנת האכלה לנשרים בגולן על ידי אנשי רשות שמורות הטבע. העזנייה טובעה והוצמד לה משדר לוויני המשדר את מסלול התעופה שלה



צילום: בנימין ויזל



שחרור העזנייה עם המשדר על גבה. צילום: בנימין ויזל



תנועת העזנייה על פי המשדר (מסומן
בריבועים כחולים)
פורסם בפייסבוק תחת שמו של אקולוג רשות
הטבע, אוהד הצופה.

אפשר לראות שמהגולן הוא בחר דווקא
להדרים. המעקב אחריו יעזור לחוקרים לקבל
תמונה מלאה יותר על חייו של עוף ייחודי זה.



לזכר חברינו ובנינו שנפטרו בחודש נובמבר חשון – כסלו

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
יהודה (ליבק) שפנוב	17.11.1937	י"ג כסלו תרצ"ח
מנחם כרמי	13.11.1961	ה' כסלו תשכ"ב
אריה טייכמן	9.11.1970	י' חשון תשל"א
ישראל גלזר	9.11.1970	י' חשון תשל"א
יעקב רפמן	21.11.1974	ז' כסלו תשל"ה
אלעזר אונגר	29.11.1975	כ"ה כסלו תשל"ו
שנקה זליגמן	26.11.1984	ב' כסלו תשמ"ה
רינה כהן (וינטרוב)	27.11.1986	כ"ה חשון תשמ"ז
חילק (יחיאל) גולדוונדר	10.11.1996	כ"ח חשון תשנ"ז
יפה בהיר	28.11.1996	י"ז כסלו תשנ"ז
רבקה שני	21.11.2004	ח' כסלו תשס"ה
רחל ארנר	15.11.2005	י"ג חשון תשס"ו
יוסף כספי	28.11.2005	כ"ו חשון תשס"ו
מילק (שמעון) טל	30.11.2006	ט' כסלו תשס"ז
אורה גלמן	11.11.2009	כ"ד חשון תש"ע
דן פונרו	21.11.2012	ז' כסלו תשע"ג
נטע שוורץ-יוגב	26.11.2021	כ"ב חשון תשפ"ב

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

<p>1. לא מספיק 4 ו-5 בכיתה (4)</p> <p>2. מבפנים מניחים שהם כבדי תנועה (7)</p> <p>3+9 מאוזן אמרו תודה במזרח (4)</p> <p>4. למד שבכו הם נגמרו (3)</p> <p>5. במת שמו רגלי פנינה (6)</p> <p>6. מינו שונה בתפריט (4)</p> <p>8. דון יצחק ארב לבן שהסתבך בבית חולים (6)</p> <p>11. גבר. ישר. מדבר (6)</p> <p>12. שיקרו לפני שינה או פירות (7)</p> <p>14. ביתי לשניים שעדיין לא גדל (6)</p> <p>17. הורדה ששבה ושברה (4)</p> <p>19. כבש. בריא. רווי (4)</p> <p>21. בנו 100 כאלו והבריקו (3)</p> <p>24. "ראו 25 מאוזן"</p>	<p>1. חיה ושאלה (3)</p> <p>4. מכרים שהשתנו עם ענבים (5)</p> <p>7. או גמל אחר או מזוהם (5)</p> <p>9. ראו "3 מאונך"</p> <p>10. גוליבר לא הסתדר בבלקן (6)</p> <p>13+15 מאוזן העץ בשלכת והזמר הוא לכבודו (4-4)</p> <p>16. כששמים צבע לבן בין המלים (7)</p> <p>17. שם יד בהן כשהלחין יצירות (4)</p> <p>18. שתוי אחרת כשהוא עוקץ (4)</p> <p>20. יש לו סימן אחר שמרגיז ימנים (6)</p> <p>22. דוק. תזדרז (2)</p> <p>23. קים מסביב לבקשה. הם צרי עין (5)</p> <p>25+24 מאונך המתנה מסריחה אך הם ירו בחזרה (2-5)</p> <p>26. קוראים להן: עב כרס (3)</p>
---	--